

netop det, der staaer i Grundloven, vedtaget; hvadenten det nu er Mere eller Mindre, end hvad Betænkningen indeholder; de opgav alt-
 saa Betænkningen, gif imod Betænkningen for at stemme for Grundlovsparagrafen. Jeg troer nu imidlertid ikke, at dette har været Tilfældet her. Jeg havde selv den Tre at være Medlem af den grundlovgivende Rigsforsamling, og jeg troer at mindes klart og tydeligt Stemningen fra hin Tid, fra hine Dage og fra denne Forhandling; men under Grundlovsarbejdet — Enhver har jo sin Eie-
 dommelighed — og i de 20 Aar, der ere gaaede siden, har ingen af alle Grundlovens Paragraffer havt den Betydning for mig personlig, som netop den, der gav os fuldstændig Troesfrihed, og derfor er der vel ingen af Grundlovens Paragraffer, som jeg saa tidt og saa alvorlig har bekræftet mig med som netop den om Troesfrihed. Jeg var derfor isorveien overbevist om, at jeg ikke kunde og ikke vilde komme til anden Overbeviisning end den, jeg isorveien havde, om jeg ogsaa fulgte den høitærede Justitsministers Anviisning, at sove paa det en Nat; jeg kan sove paa det i Aar, uden at komme til anden Overbeviisning. Men er det Tilfældet — og det er Tilfældet, at netop Troesfrihedsparagrafferne anseer jeg for de heiligste og vigtigste i Grundloven, saasandt som der ikke er noget Høiere, Helligere og Umisteligere for et levende Menneſte, end Troesfrihed, saa maa maaskee ogsaa den Barmie eller; — jeg skal gjerne gjentage det Ord, som nylig blev brugt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Abler) — den Hestighed, hvormed jeg udtalte mig efter den — jeg tilstaaer det og jeg gjentager det — smertelige Overraskelse, som den høitærede Justitsminister beredte mig i sit Svar paa Forespørgslen, saa maa den ogsaa derved være noget undskyldt. Ja, jeg var varm, jeg var maaskee heftig, men idag haaber jeg, at den ærede Justitsminister vil være enig med mig i, at jeg er rolig.

Og hvad nu selve Forespørgslen og Dagsordenen angaaer, da meente den ærede Justitsminister, at naar man saae hen til Betænkningen, var det dog ikke alene muligt, men det var rimeligt, at Lovgivningen, det vil

siſe vor Grundlov ſtulde fortolkes paa en noget anden Maade, end den, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds og jeg paastod, at den ſtulde fortolkes. Jeg troer, at det nødvendigt maa være lyffedes det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, at godtgjøre for den ærede Justitsminister, at hans Fortolkning er, jeg vil ikke udtrykke mig for haardt, jeg vil ikke siſe uholdbar; men jeg vil siſe mindre holdbar, end det lod til, at den ærede Justitsminister iforgaars vilde gjøre den til. Ogsaa det Andet, som den ærede Justitsminister støttede sig til, det var den formodede Stemning i Folket. Den formodede Stemning i Folket kan, som den ærede Rigsdagsmand fra Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds ſagde, vanſſeligt komme tilveie uden i en bevæget Tid gennem Agitationer og Adreſſer. Til Sligt har der ikke været Opfordring, der har ikke været Tid og Leilighed dertil i dette Dieblit, der er, som han ogsaa ſagde, nu kun een Maade, hvorpaa Folkets Stemning kan give ſig tilkjende, og det er gennem Folkerepræſentationen. Naar jeg nu tillader mig at underrette den ærede Justitsminister om, at den Dagsorden, ſom i dette Dieblit er anmeldt og hvori der ſtaaer, at der „hverken i vor Lovgivnings Grundſætninger eller i Folkets Anſkuelser er Noget til Hinder for“ osv., er underſkrevet af 62 af Folkethingets Medlemmer, ſaa turde det dog være, at den høitærede Justitsminister vilde ſinde ſig opfordret til at antage, at diſſe 62 Folkethingsmænd, Folkerepræſentanter, kunde, om end ikke hver for ſig, ſaa dog idetmindſte tilſammen, kjende Folkets Stemning ligesaa godt ſom den høitærede Justitsminister. Og for at den høitærede Minister ikke alene kan vide, at Dagsordenen er underſkrevet af 62 Folkethingsmænd, vil jeg tillige tage mig den Frihed at underrette ham om, at diſſe 62 Folkethingsmænd ere fra alle Landets Egne. For nærmere at godtgjøre dette, ſkal jeg tillade mig at underrette ham om, at Dagsordenen er underſkrevet af 2 Rigsdagsmænd fra Staden Kjøbenhavn, af 14 fra det øvrige Sjælland, 1 fra Møen, 1 fra Bornholm, 2 fra Volland, 2 fra Falſter, 6 fra Thyen, 1 fra Langeland, 7 fra Aalborg Stift, 5 fra